

De commissie gaat ervan uit dat de vissers beschikken over vergunningen op basis van de geldende visserijwetgeving en dat zij daarnaast beschikken over privaatrechtelijke toestemming voor het innemen van fuikenplaatsen van de betreffende eigenaren. De heer Schilder wijst erop dat de uitvoering van het werk schade inhield, de fuiken moesten immers verdwijnen voor de uitvoering van het werk. Na afronding van de werkzaamheden werd er weliswaar weer gevist aan de dijken, maar het duurt een paar jaar voordat de visstand weer op peil is. Ook hij wijst op de ondieper geworden wateren.

De heer [REDACTED] wijst in het kader van het vooroeverproject op de omstandigheid dat het water daar nu aan de achterzijde van de vooroevers stroomt. Bij bepaalde windrichtingen is de stroming zo sterk dat de fuiken kapot gaan. In deze gebieden kan, door de sterk toegenomen stroming, niet meer worden gevist.

5. De heer [REDACTED] voert het woord. De voorgeschiedenis kent geen prettig verloop. De vissers kregen soms van Rijkswaterstaat bericht dat de fuiken op zeer korte termijn verwijderd dienden te worden, omdat anders Rijkswaterstaat de fuiken zelf zou weghalen. Dit is uitgemond in een gerechtelijke procedure, waarin is vastgesteld dat er een regeling diende te komen voor het weghalen van de fuiken. Het ging hier om het bedrijf van [REDACTED]. De regeling die gemaakt diende te worden, is nog steeds in de conceptfase. Inmiddels zijn de betrekkingen tussen Rijkswaterstaat en de vissers wel sterk verbeterd. De heer Oosting zegt dat er inderdaad een kort gedingprocedure is geweest. Verder is getracht tot een forfaitaire regeling te komen met de vissers, maar dit is nooit van de grond gekomen. Wel zijn voorschotten betaald. De commissie stelt echter vast dat mevrouw [REDACTED] te kennen geeft dat zij nooit een voorschot heeft ontvangen. De heer [REDACTED] zou slechts een deel van de voorschotten hebben ontvangen. De heer [REDACTED] vervolgt zijn verhaal. Volgens hem is het nooit tot een definitieve regeling gekomen vanwege de steeds wisselende juristen die bij Rijkswaterstaat werkzaam waren en ook door de brand op het kantoor in Lelystad. Hij meent dat de zaak van de zijde van Rijkswaterstaat is getraineerd.

De voorzitter heeft begrip voor het feit dat de voorgeschiedenis voor de vissers vervelend is. Inmiddels is de Schadebeoordelingscommissie ingesteld en deze zal zich nu met de zaak gaan bezighouden. Volgens de heer [REDACTED] is simpelweg te lang geprobeerd om in overleg tot een oplossing te komen. De commissie stelt vast dat de vissers die nu op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd zijn alle betrokken vissers zijn. De heer [REDACTED] zegt dat in de huidige situatie het overleg met Rijkswaterstaat over het weghalen van fuiken goed verloopt. De heer [REDACTED] van Rijkswaterstaat zou hierin een bemiddelende rol hebben gespeeld.

De heer [REDACTED] wijst erop dat Rijkswaterstaat zich op het standpunt heeft gesteld dat, wanneer de fuiken voor een periode van een maand of korter weggehaald moesten worden, geen schade werd vergoed. Hij vindt dit niet redelijk. De schade moet ongeacht de duur van de periode worden vergoed en ook de kosten die het weghalen en opnieuw plaatsen van de fuiken met zich brengen, moeten in de vergoeding worden betrokken. De voorzitter wijst op het aspect van het normaal maatschappelijk risico/bedrijfsrisico. Met dit aspect moet op grond van de Regeling Nadeelcompensatie Verkeer en Waterstaat bij de beoordeling rekening worden gehouden. Ook moet bij de vaststelling van de schade rekening worden gehouden met eventuele kostenbesparingen van de vissers. De vissers zien op het eerste oog geen kostenbesparingen. In de situatie bijvoorbeeld waarin op een locatie vier van de tien fuiken weggehaald moeten worden, kon niet op personeelskosten of anderszins bespaard worden, immers de zes overblijvende fuiken moesten in zo'n geval wel leeggehaald worden. De hoorzitting wordt voor enige tijd geschorst.